

Když se policii nechce „pomáhat a chránit“

Praha - Dagmar Kocmánková z Prahy vytrvale obtěžuje její bývalý klient. Když šla minulý čtvrtek poprosit o pomoc policii, na třech různých služebnách se odmítli jejím případem zabývat. Kocmánková pracuje v časopisu pro bezdomovce Nový prostor a „stalkerem“ je jeden bývalý kamelot. „Pořád mi volal po nocích,“ přiblížila žena. Její příběh není nijak vzácný a vystihuje jev, který sociologové nazvali „systém brána“. Jde o to, že policisté se občas z přebytku práce nebo z obyčejné lenosti snaží člověka od oznámení odradit a vůbec ho nepustí přes „bránu“. Totéž se stalo i ve sledovaném případě z desátého února, kdy nevlastní syn zabil manžele z Českých Budějovic.

Policie vraždě nezabránila, přestože ji manželé opakovaně prosili o pomoc, naposledy v osudnou noc. Sdružení **Společně k bezpečí** nashromáždilo několik desítek podobných příběhů. „Nejčastěji policie odmítá hodně mladé, nebo naopak staré lidi, ženy či sociálně slabé -Romy či bezdomovce. Od nich nečeká stížnost,“ říká Kateřina Pospíšilová ze sdružení **Společně k bezpečí**. Dagmar Kocmánková z Prahy začala svou pouť na policii v Michelské ulici, kde jí vrátná řekla, „že už tam nikdo není“, a víc jí nepomohla. Při druhém pokusu na oddělení v ulici Na Pankráci ji policista poslal pryč, protože k němu „nespadá podle bydliště“. Následoval třetí pokus ve Svatoslavově ulici. „Přivítal mě vrátný a ptal se mě na můj problém. Jenomže mě vyslyšel v čekárně, kde poslouchali i další lidé, což semi nelíbilo. Chtěla jsem vypovídat policistovi do protokolu,“ vzpomíná Kocmánková. Nakonec uspěla až napočtvrté další den.

„Myslím, že takové chování je nešvarem, který se čas od času objevuje ve všech pražských služebnách,“ uznává Petr Novák, zástupce vedoucího policejního oddělení Na Pankráci. Čtěte Téma na str. A3

„Nejčastěji policie odmítá hodně mladé nebo staré lidi, ženy či Romy. Od nich nečeká stížnost.“ Kateřina Pospíšilová

O autorovi| JAKUB POKORNÝ, s přispěním Antonína Viktory